

περὶ τῆς ἀθανασίας αὐτῆς εἶρηκεν, οὐκ ὀλίγα δ' ἐν τῇ Πολι-
 τείᾳ καὶ τῷ Μένωνι καὶ τῷ Γοργίᾳ καὶ σποράδην ἐν τοῖς ἄλ-
 λοις διαλόγοις. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν τῷ Περὶ ψυχῆς διαλόγῳ ῥη-
 θέντα κατ' ἰδίαν ὑπομνηματισάμενός σοι παρέξομαι, ὡς ἐβου-
 5 λήθης· τὰ<δε> δὲ πρὸς τὸ παρὸν καίρια καὶ χρήσιμα, λεχθέντα
 E πρὸς <Καλλικλέα> τὸν Ἀθηναῖον, ἑταῖρον δὲ καὶ μαθητὴν
 Γοργίου τοῦ ῥήτορος. φησὶ γὰρ ὁ παρὰ τῷ Πλάτωνι Σωκρά-
 τῆς (Gorg. 523a)· ἄκουε δὴ, φασί, μάλα καλοῦ λόγου, ὃν σὺ
 μὲν ἠγήσῃ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, μῦθον, ἐγὼ δὲ λόγον· ὡς ἀληθῆ
 10 γὰρ ὄντα σοι λέξω ἢ μέλλω λέγειν. διενείμαντο τὴν ἀρχὴν ὁ
 Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ὁ Πλούτων, ἐπειδὴ παρὰ τοῦ πατρὸς
 παρέλαβον· ἦν οὖν νόμος ὅδε περὶ ἀνθρώπων καὶ ἐπὶ Κρό-
 νου, καὶ αἰεὶ καὶ νῦν ἔτ' ἔστιν ἐν θεοῖς, τῶν ἀνθρώπων τὸν
 14 μὲν δικαίως τὸν βίον διελθόντα καὶ ὀσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ,
 F εἰς μακάρων νήσους ἀπιόντα οἰκεῖν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ ἐκτὸς
 121 κακῶν, τὸν δ' ἀδίκως καὶ ἀθέως | εἰς τὸ τῆς δίκης τε καὶ τί-
 σεως δεσμοτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. τούτων
 δ' οἱ δικασταὶ ἐπὶ Κρόνου καὶ ἔτι νεωστὶ τοῦ Διὸς τὴν ἀρχὴν
 ἔχοντος ζῶντες ἦσαν ζώντων, ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ δικάζοντες ἢ
 20 μέλλοιεν τελευτήσειν. ἔπειτα αἱ δίκαι πῶς οὐ καλῶς ἐκρίνοντο·
 ὅ τ' οὖν Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ οἱ ἐκ μακάρων νήσων
 ἰόντες ἔλεγον πρὸς τὸν Δία ὅτι φοιτῶέν σφισιν ἄνθρωποι ἐκα-
 τέρωσε ἀνάξιοι. εἶπεν οὖν ὁ Ζεὺς ἄλλ' ἐγὼ ἔφη παύσω
 τοῦτο γιγνόμενον. νῦν μὲν γὰρ κακῶς αἱ δίκαι δικάζονται.
 25 ἀμπεχόμενοι γάρ ἔφη οἱ κρινόμενοι κρίνονται· ζῶντες γὰρ
 B κρίνονται. πολλοὶ οὖν ἴσως ἢ δ' ὅς ἔπονηράς ψυχὰς ἔχοντες